

foreningslovens § 24, stk. 4, indsat en bestemmelse om, at ethvert lånetilbud skal være ledsaget af oplysninger til bedømmelse af lånets effektive rente. I de senere år har flere hypotekforeninger ladet lånetilbudene ledsage af sådanne oplysninger. Forslagets stk. 5 er i overensstemmelse med bestemmelsen i kreditforeningsloven.

ad § 21.

Den gældende lovs § 15, stk. 1, indeholder følgende bestemmelser om det solidariske ansvar:

„De i en købstadhypotekforening indtrådte medlemmer hæfter for foreningens forpligtelser med deres låns restgæld og er herudover solidarisk ansvarlige med ejendommen og deres formue med et beløb, der svarer til vedkommende låns hovedstol.“

En tilsvarende bestemmelse findes i statutterne for de 3 landhypotekforeninger.

Bestemmelsen fastslår det solidariske ansvar som den generelle ansvarsregel for en forenings medlemmer, men bestemmer herudover, at medlemmerne hæfter for foreningens forpligtelser „med deres låns restgæld“. En lignende bestemmelse findes ikke i reglen om det solidariske ansvar i kreditforeningslovens § 21, stk. 1.

Ifølge forarbejderne til købstadhypotekforeningsloven synes den nævnte regel ikke at indeholde en selvstændig ansvarsregel ved siden af det solidariske ansvar. I den af realkreditkommissionen af 1933 afgivne betænkning siges det i bemærkningerne til den pågældende bestemmelse:

„For lånets restgæld hæftes der naturligvis uden nogen begrænsning både med ejendommen og med hele formuen, jfr. formuleringen af § 15, 1. stykke.“

Bestemmelsen synes således alene at have haft til hensigt at fastslå, at en låntager over for foreningen er forpligtet til at tilbagebetale et modtaget lån, og at han hæfter herfor både med den pantsatte ejendom og med hele sin formue.

En sådan ansvarsregel følger imidlertid af almindelige retsregler og er fastslået i det pantebrev, som en låntager udsteder til foreningen, og det er derfor overflødig med en særlig lovbestemmelse herom. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Forslagets udformning af det solidariske ansvars omfang svarer til den gældende lovs, og forslaget er formuleret i overensstemmelse med kreditforeningslovens § 21, stk. 1.

Stk. 2 svarer med en redaktionel ændring til købstadhypotekforeningslovens § 15, stk. 2.

ad § 22.

Forslagets stk. 1 svarer — med en redaktionel ændring — til den gældende lovs § 16, stk. 1.

Den gældende lovs § 16, stk. 2, indeholder følgende bestemmelse:

„Medlemmerne af den senest sluttede serie, der har nået et udlån på mindst 6 mill. kr. efter hovedstol, er dog solidarisk ansvarlige for de af en ny serie udstedte kasseobligationer, indtil denne har medlemmer for 4 mill. kr.“

Denne bestemmelse svarer til kreditforeningslovens § 22, stk. 2, idet dog beløbsgrænserne i kreditforeningsloven i 1957 blev forhøjet til henholdsvis 12 mill. kr. og 8 mill. kr. Bestemmelsen har til formål at styrke sikkerheden bag de af en ny serie udstedte obligationer, indtil den nye serie har nået en vis mindstestørrelse.

Bestemmelsen er i sin tid formentlig formuleret ud fra den forudsætning, at en hidtil åben serie lukkes samtidig med åbningen af en ny serie. Dette er imidlertid ikke den sædvanligt anvendte fremgangsmåde i dag, idet foreningerne i almindelighed har flere serier åbne samtidig til forskellig rentefod og amortisation. Dette betyder, at der kan være et meget langt tidsrum mellem åbningen af en ny serie og den seneste lukning af en foregående serie, og i praksis volder det ofte en del besvær at fastslå, hvilken af de gamle serier, der skal hæfte for en ny series obligationer.

På baggrund af den af foreningerne nu anvendte praksis med hensyn til åbning af nye serier synes det ikke rimeligt, at kun medlemmerne i den senest lukkede serie skal hæfte solidarisk for de af en ny serie udstedte obligationer, navnlig da dette ofte vil betyde, at medlemmerne i den pågældende gamle serie vil komme til at hæfte for flere nye series obligationer samtidigt.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen, således at medlemmerne i samtlige tidligere serier — hvad enten disse er lukkede eller stadig åbne — skal hæfte for de af en ny serie udstedte obligationer, indtil den nye serie har nået en passende størrelse. Med hensyn til hæftelsen foreslås det at foreskrive, at de pågældende serier i givet fald skal hæfte i forhold til deres størrelse. Det foreslås endvidere at slette beløbsgrænserne i loven og i stedet indsatte særlige minimumsbeløb i statutterne, hvorved beløbene eventuelt vil kunne afpasses efter den enkelte forenings størrelse.

I forslagets § 30, stk. 5, er optaget en overgangsregel, som sikrer, at ansvaret ikke udvides for de eksisterende serier.

Forslagets stk. 3 bestemmer, at ved sammenlægning skal de hidtidige foreningers serier være ansvarlige for den nye forenings serie efter foranstående regler.